

Sygn. akt III CZ 22/06

POSTANOWIENIE

Dnia 20 kwietnia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Kazimierz Zawada (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk

SSN Iwona Koper (sprawozdawca)

w sprawie z urzędu

przy uczestnictwie J.T. i E.K.

o orzeczenie zakazu w trybie art.17² prawa upadłościowego,

po rozpoznaniu w Izbie Cywilnej na posiedzeniu niejawnym

w dniu 20 kwietnia 2006 r.,

zażalenia uczestnika J.T.

na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 29 grudnia 2005 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w K. na podstawie art. 398⁶ § 2 odrzucił jako niedopuszczalną skargę kasacyjną uczestnika J.T. od postanowienia tego Sądu, oddalającego jego apelację od postanowienia Sądu Rejonowego w K. z dnia 18 stycznia 2005 r., którym orzeczony został w stosunku do uczestnika zakaz prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek i pełnienia funkcji reprezentanta lub pełnomocnika przedsiębiorcy, członka rady nadzorczej i komisji rewizyjnej w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością lub spółdzielni, na podstawie art. 17² rozporządzenia Prezydenta RP z dnia 24 października 1934 r. Prawo upadłościowe (jedn. tekst Dz. U. z 1991 r., Nr 118, poz. 512 ze zm.).

W jego uzasadnieniu wskazał, że do postępowań wszczętych z urzędu przed dniem 1 października 2003 r. o orzeczenie zakazu z art. 17² Prawa upadłościowego stosuje się przepisy dotychczasowe (art. 540 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze, Dz.U. Nr 60, poz. 535), według których zgodnie z jednolitym stanowiskiem judykatury, od orzeczeń tych nie przysługuje kasacja. Pogląd ten znajduje zastosowanie w niniejszej sprawie, w której postępowanie zakazowe zostało wszczęte w stosunku do skarżącego w dniu 15 września 2003 r.

W zażaleniu od tego postanowienia uczestnik zarzucił, że jest ono wadliwe, ponieważ oparte zostało na błędnej wykładni art. 17² Prawa upadłościowego. Z przepisu tego wynika jedynie, że od orzeczenia zakazowego wydanego przez sąd pierwszej instancji przysługuje apelacja, natomiast nie odnosi się on do kwestii dopuszczalności kasacji, którą reguluje art. 519¹ § 1 k.p.c. Na tej podstawie postanowienie oddalające apelację uczestnika podlega zaskarżeniu skargą kasacyjną. Wnosił o uchylenie postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kwestię dopuszczalności kasacji od orzeczeń wydanych w postępowaniu upadłościowym pod rządami Prawa upadłościowego rozstrzygał samodzielnie i wyczerpująco jego art. 17 § 3, wyłączając tym samym w tym zakresie przepisy

kodeksu postępowania cywilnego. Przepis ten przewidywał zaskarżenie kasacją jedynie postanowień sądu drugiej instancji o ogłoszeniu upadłości i oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości. Sposób zaskarżenia orzeczeń w sprawach o których mowa w art. 17² § 1 Prawa upadłościowego regulował § 5 tego przepisu, stanowiąc, że przysługuje od nich apelacja, co - jak przyjęło się w judykaturze - stanowiło wyraźne ograniczenie dopuszczalności dalszego środka odwoławczego po rozpoznaniu apelacji (m. innymi postanowienie SN z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 18/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 10). Art. 17² § 6 wyłączał wprost stosowanie przepisów k.p.c. o postępowaniu nieprocesowym w zakresie uregulowanym w jego § 2-5.

Błędnie wywodzi więc skarżący dopuszczalność wniesionej skargi kasacyjnej z art. 519¹ § 1, który nie znajduje tu zastosowania.

W tym stanie rzeczy zasadnie przyjął Sąd Okręgowy, że w sprawie niniejszej wszczętej na podstawie art. 17² Prawa upadłościowego przed dniem 1 października 2003 r. skarga kasacyjna jest niedopuszczalna (tak również Sąd Najwyższy w postanowieniach z dnia 16 listopada 2004 r., III CZ 100/04 i III CZ 101/04 niepubl.).

Z tych przyczyn zażalenie podlegało oddaleniu (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).